мику активности АсАТ в печени опытных крыс в зависимости от числа циклов «введение-отмена» морфина.

Методы исследования. В эксперименте по моделированию ПМИ было использовано 34 белых беспородных крыс-самцов с начальной массой 180-200 г, которые содержались на стандартном рационе вивария со свободным доступом к воде. Они были разделены на 5 групп: I группа – контроль; II группа – ПМИ-1 цикл; III группа – ПМИ-2 цикла; IV группа – ПМИ-3 цикла; V группа – ПМИ-4 цикла. Контрольным животным вводили внутрибрюшинно по 0,5 мл 0,9% NaCl 2 раза в сутки (утром и вечером). Опытным животным аналогичным способом вводили 1% раствор морфина гидрохлорида в дозе 20 мг/кг массы тела утром и вечером в течение 4-х суток с последующей отменой на 3-е сутки – один цикл «введение-отмена». Число циклов зависело от номера опытной группы. Декапитацию контрольных и опытных животных проводили на 4-е сутки после последней инъекции. После декапитации у крыс извлекали печень и замораживали в жидком азоте. Активность АсАТ определяли в гомогенатах печени крыс (разведение 1:10) кинетическим методом с использованием стандартного набора реактивов ООО «Анализ Плюс» (Беларусь). Полученный экспериментальный материал обработан методом вариационной статистики.

Результаты исследования. Результаты исследования показали, что активность АсАТ в печени контрольных животных составляла 134,5±17,0 ммоль/мин на 1 г ткани. У крыс, получавших морфин по схеме опыта, активность данного фермента в разных группах имела следующие значения: II группа – 153,0±9,8 (p>0,05), III группа – 76,8±6,6 (p<0,01), IV группа – 69,3±3,5 (p<0,01), V группа – 101,5±3,0 (p<0,05) ммоль/мин на 1 г ткани, соответственно.

Выводы: 1. Морфин после одного цикла «введение-отмена» не оказывает влияния на активность АсАТ в печени крыс. 2. При прерывистом введении (2-4 цикла «введение-отмена») морфин достоверно снижает активность АсАТ в печени крыс.

Литература:

1. Сенов, П.Л. Алкалоиды опия // Фармацевтическая химия / П.Л. Сенов – 7-е изд. – М.: Медицина, 1971. – 543 с.

2. Морфин // Большая медицинская энциклопедия, Т. 15. – 3-е изд. – М.: «Советская энциклопедия», 1981. — С. 459-462.

ВЁСКА БЕНЯКОНІ І ЯЕ ВАКОЛІЦЫ

Багдзевіч Д.В.

Гродзенскі дзяржаўны медыцынскі ўніверсітэт. Беларусь

Кафедра соцыяльна-гуманітарных навук

Навуковы кіраўнік -к.г.н. Стасевіч М.П.

Мне здаецца, кожны павінен ведаць гісторыю сваёй малой Радзімы не горш, чым гісторыю ўсёй краіны. І ведаючы сам, павінен расказаць другому, каб легенда, гісторыя не патанула ў рацэ хуткацечнага часу.

Мэта: садзейнічаць абуджэнню нацыянальнай самасвядомасці праз углубленне ведаў аб сваім краі, яго культурна-гістарычнымі і мастацкімі каштоўнасцямі;

Репозиторий ГрГМУ

Задачы: -вывучыць па гістарычных крыніцах гісторыю вёскі і яе ваколіц, пазнаёміцца з імёнамі знакамітых землякоў.

Метады даследвання: размова, назіранне, апытванне, пошук і вывучэнне старых фотаздымкаў і літаратурных крыніц.

Упершыню Беняконі узгадваецца ў кнізе Лідскага земскага павета. Вёска раней насіла назву Бенякайне, Біняконе, да канца яе назва не ўстанавілася нават у XIX стагоддзі. Праўдападобней, што назва балтыйскага паходжання ад прозвішча Бенякайніс. Гістарычныя дакументы даказваюць існаванне пастаялага двара Беняконі.

Вёска Беняконі размешчана на шашы Ліда-Вільнюс, у чатырох кіламетрах ад граніцы з Рэспублікай Літва. Гістарычнае значэнне мае касцёл Святога Іаана Хрысціцеля. Згодна рэестру дакументаў, якія належалі Беняконскаму касцёлу і іншым архіўным крыніцам, датай першага заснавання драўлянага будынка касцёла неабходна лічыць 1634г.[2,с.513]. Пасля 1961г., паводле расказаў людзей, наступіла мэтавае знішчэнне касцёла. Яго пераўтварылі ў склад для паліва. Прадавалі ў ім вугаль, торф і г.д. У другой палове XIX ст. неаднойчы перабудоўваўся. Апошні раз на пачатку XXст., калі быў узведены мураваны будынак.

Недалека ад Беняконь знаходзіцца вёска Больценікі. Яна звязана з рамантычнай і трагічнай гісторыяй кахання знакамітага Адама Міцкевіча і Марылі Верашчак-Пушкамер. Па сенняшні дзень захаваўся так званы “Гаік Марылі” – невялікі лясок прыкладна ў 500 м. ад цэнтральнай сядзібы. У ім знаходзіцца вялікі камень, на якім высечаны крыж. Легенда звязвае яго з Адамам Міцкевічам, які менавіта тут чакаў сваю каханую. Легенда сцвярджае, што калі дакрануцца да каменя далонню і задумаць жаданне, то яно абавязкова збудзецца [2,с.108].

Да кахання Адама і Марылі не застаўся абыякавым і Міхал Валасевіч, паэт зямлі Беняконскай. У 1992 г. ён надрукаваў зборнік “Бярозка Марылі”, у 1999 г. – “Шэпты каменя”, пазней – “Коні Беня”.

Менавіта ў Беняконях бярэ пачатак беларуская сельскагаспадарчая навука[2,с.117]. Віленскае сельскагаспадарчае таварыства даручыла прафесару Вацлаву Ластоўскаму ўзначаліць вопытную станцыю. У 1911 годзе шляхам індывідуальнага адбору была вылучана новая форма жыта, устойлівая супраць фузарыоза(снегавой цвілі). Якое атрымала назву “Беняконскае”.

У чатырох кіламетрах ад в. Беняконі размешчана в. Гайцюнішкі, дзе знаходзіцца дом-крэпасць пачатку XVIIст., які з’яўляецца цікавым архітэктурным помнікам, да цяперашніх часоў мала даследаванным.

Веды аб мінулым набліжаюць нас да яго, робяць мінулае блізкім і ўзбагачаюць нас пачуццём сувязі з нашай зямлёй, з нашым народам.

Літаратура

1. Збор помнікаў гісторыі і культуры Беларусі. Гродзенская вобласць / Пад рэд. С.В.Марцэлава. – Мінск, 1986.- 270 с.

2. Памяць. Воранаўскі раён / Пад рэд. Г.П.Пашкова. - Мінск: БелЭн, 2004. – 592 с.

Репозиторий ГрГМУ